

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 czerwca 2015 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 8 895,29 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 8 697,29 złotych za okres od dnia 19 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty oraz 198 złotych za okres od dnia 21 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 18 grudnia 2014 roku samochód marki R. o numerze rejestracyjnym (...) uległ uszkodzeniu z winy kierującego innym pojazdem, który to kierowca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Na podstawie przeprowadzonych oględzin uszkodzonego pojazdu przewidywany koszt jego naprawy pozwany ustalił na kwotę 6 304,85 złotych. W dniu 29 stycznia 2015 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej mu w stosunku do pozwanego z tytułu odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...).

Kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy ustalonymi przez pozwanego kosztami naprawy pojazdu (6 304,85 złotych) a rzeczywistą wysokością kosztów naprawy pojazdu zgodnie ze sporządzoną w dniu 27 stycznia 2015 roku kalkulacją naprawy (wysokość kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu ustalono w niej na kwotę 15 002,14 złotych brutto) oraz obejmuje kwotę 198 złotych tytułem zwrotu kosztów sporządzonej przez rzeczoznawcę kalkulacji.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 lipca 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IV GNC 3018/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż przyjął odpowiedzialność cywilną za skutki wypadku komunikacyjnego zaistniałego w dniu 18 grudnia 2014 roku, w następstwie czego wypłacił odszkodowanie w wysokości 6 304,85 złotych, które wyrównało szkodę, jaką doznał poszkodowany w wyniku tego wypadku.

Postanowieniem z dnia 08 października 2015 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni (k. 48 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2014 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. o numerze rejestracyjnym (...).

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne

W dniu 24 grudnia 2014 roku (...) Spółka Akcyjnej z siedzibą w S. wykonał kalkulację kosztów naprawy ustalając koszt naprawy pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 6 304,85 złotych.

niesporne, a nadto: kalkulacja – w aktach szkody (bez numeru kart)

W dniu 29 stycznia 2015 roku poszkodowany J. M. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. z tytułu odszkodowania za naprawę pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku wypadku, który miał miejsce w dniu 18 grudnia 2014 roku.

nies porne, a nadto: umowa przelewu wierzytelności wraz z pełnomocnictwem – k. 17-19 akt, zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 20 akt

W dniu 27 stycznia 2015 roku została sporządzona przez rzeczoznawcę D. S. działającego na zlecenie (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wycena kosztów naprawy pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku wypadku, który miał miejsce w dniu 18 grudnia 2014 roku. Koszt naprawy uszkodzonego samochodu określono na kwotę 15 002,14 złotych.

nies porne, a nadto: ocena techniczna – k. 21 akt, kalkulacja naprawy numer 65/01/15 – k. 22-25 akt

(...) Spółka Akcyjnej z siedzibą w S. przyznał i wypłacił tytułem odszkodowania za powyższe uszkodzenie pojazdu kwotę 6 304,85 złotych.

niesporne

Konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 18 grudnia 2014 roku wynosił kwotę 14 866,38 złotych brutto, przy czym nawet zamontowanie w tym pojeździe części nowych i oryginalnych nie spowodowałoby wzrostu jego wartości rynkowej w stosunku do wartości posiadanej przed przedmiotową kolizją.

opinia biegłego sądowego M. J. – k. 84-88 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności. Sąd wziął pod uwagę również oświadczenia stron uwzględniając je jednakże w takim jedynie zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie mechaniki samochodowej M. J., który na podstawie akt sprawy wyliczył celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była ona także kwestionowana przez żadną ze stron.

Mając na względzie powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na opinii przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki R. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 18 grudnia 2014 roku. Spór zaś sprowadzał się do ustalenia wysokości uzasadnionych i celowych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu.

Mając na uwadze zakreślony wyżej zakres sporu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zasada odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego

w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, będzie miała zatem treść art. 361 § 2 k.c., ustanawiającego zasadę pełnej kompensacji szkody oraz treść art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

Uwzględnieniu podlegają zatem tylko takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Koszty naprawy samochodu można zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyłącznie gdy odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Należy przy tym podkreślić, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wskazać w tym miejscu należy, iż każdy zakład naprawczy stosuje stawki ustalone indywidualnie, które wynikają z ponoszonych kosztów i ustalenia cen na takim poziomie, by móc utrzymać firmę, przy czym koszt ten zależy od wielu elementów takich jak np. położenie firmy, podaży usług, dzierżawy pomieszczeń.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. domagał się różnicy pomiędzy ustalonymi i wypłaconymi przez pozwanego kosztami naprawy pojazdu (6 304,85 złotych) a rzeczywistą wysokością kosztów naprawy tego pojazdu zgodnie ze sporządzoną w dniu 27 stycznia 2015 roku kalkulacją naprawy oraz kwoty 198 złotych tytułem zwrotu kosztów sporządzonej przez rzeczoznawcę kalkulacji.

Jak wynika z treści opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej M. J. w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda zawarte w tej kalkulacji operacje naprawcze o czasochłonności 135 jc = 13,5 rbg związane z zakresem naprawy przedmiotowego pojazdu (w tym określone czasy jednostkowe napraw poszczególnych elementów) wynikały z technologii producenta pojazdu i nie wymagały korekty, robocizna lakiernicza prawidłowo obejmowała lakierowanie elementów wymienionych lub naprawianych, przy koszcie netto materiału lakierniczego 2 099,18 złotych, zastosowanie nzs LE 20% = -52,83 złotych w stosunku do błotnika PL wynikało z opisu szkody, nadto kalkulacja zawierała ceny części nowych oryginalnych. Ponadto, jak wskazał biegły sądowy w kalkulacji pominięto nzs 20% w stosunku do błotnika PL w wysokości 108,20 złotych (20% z kwoty 541,04 złotych), przez co konieczna wartość części zamiennych powinna wynieść 6 804,06 złotych (6 912,26 złotych – 108,20 złotych, k. 20 akt), zaś zastosowane stawki na poziomie 100/100 złotych były stawkami przeciętnymi na lokalnym rynku dla poszkodowanego (G.).

Uwzględniając powyższe, uzasadnione koszty naprawy przedmiotowego pojazdu powinny obejmować:

- robociznę prac naprawczych 13,5 rbg x 100 złotych = 1 350 złotych

- robociznę lakierniczą 17,5 rbg x 100 złotych = 1 750 złotych
- materiał lakierniczy = 2 099,18 złotych
- części zamienne = 6 804,06 złotych
- normalia = 136,08 złotych
- ubytek wartości lakierowania błotnika PL = -52,83 złotych.

Koszty naprawy netto = 12 086,49 złotych

Koszty naprawy z VAT = 14 866,38 złotych

Zdaniem biegłego sądowego konieczne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 18 grudnia 2014 roku (związane z przywróceniem jego stanu poprzedniego) ustalone zgodnie z tezą dowodową powinny wynieść 14 866,38 złotych brutto.

Jednocześnie biegły sądowy wskazał, że ustalony zakres naprawy przedmiotowego pojazdu powodował, że wymiana elementów odejmowalnych rekompensowała ingerencję w elementy jego poszycia oraz „widoczną” naprawę drzwi (przyrost grubości powłoki lakierniczej), wobec czego nawet zamontowanie w tym pojeździe części nowych i oryginalnych nie spowodowałoby wzrostu jego wartości rynkowej w stosunku do wartości posiadanej przed przedmiotową kolizją.

W niniejszej sprawie podstawę ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu stanowiła więc pisemna opinia biegłego sądowego M. J. z dnia 12 marca 2016 roku, przy czym wypłata odszkodowania w kwocie brutto nie była kwestionowana przez pozwanego. W związku z niesporną okolicznością wypłaty przez ubezpieczyciela – pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. odszkodowania z tytułu przedmiotowego zdarzenia w wysokości 6 304,85 złotych, do zapłaty zatem pozostała kwota 8 561,53 złotych.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z 361 k.c. i art. 363 k.c. oraz art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 392 ze zmianami), Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku zasądając na rzecz powoda kwotę 8 759,53 złotych (obejmującą kwoty 8 561,53 złotych oraz 198 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów ekspertyzy).

Podstawę zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie stanowił art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 cytowanej powyżej ustawy z dnia 22 maja 2003 roku. Termin naliczenia odsetek wskazany w pozwie nie był kwestionowany przez pozwanego. Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów stosowanych a contrario.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i uznając, że powód uległ tylko nieznacznej części swojego żądania (wygrał sprawę w 98,47%), zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powoda kwotę 2 5641 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 445 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 1 200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 899 złotych tytułem zawrotu wykorzystanej zaliczki uiszczonej przez powoda na wynagrodzenie biegłego sądowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 06 lutego 2017 roku